

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010104
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618010104.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného N. A. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

N. A., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. XX, rozvedený, nezamestnaný,

právoplatne uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. OT/23/2018-70 zo dňa 27.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/77/2018-76 zo dňa 27.02.2019 na skutkovom základe, že dňa 16.06.2018 v čase o 14:40 hod. po požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo značky Seat Alhambra, bielej farby s EČ: R po ceste I/64 po ulici Nitrianska cesta v Partizánskom od svetelnej križovatky, kde bol pri stanici Hasičskej a záchrannej služby zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, kde počas kontroly bolo zistené, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, nakoľko bol v čase o 14:46 hod. dňa 16.06.2018 podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus výrobné číslo A410192 a bola mu nameraná hodnota 0,98 mg/l alkoholu v dychu, opakovanou dychovou skúškou v čase o 15:03 hod. dňa 16.06.2018 mu prístrojom AlcoQuant 6020 plus výrobné číslo A410192 bola nameraná hodnota 0,99 mg/l alkoholu v dychu, a opakovanou dychovou skúškou v čase o 15:19 hod. dňa 16.06.2018 mu prístrojom AlcoQuant 6020 plus výrobné číslo A410192 bola nameraná hodnota 1,06 mg/l alkoholu v dychu, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona,

sa za to odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 67 (šesťdesiatšedem) mesiacov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 18.06.2018 na tunajšom súde postupom v zmysle § 204 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na N. A. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej

látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sudca pre prípravné konanie po vypočutí obžalovaného dňa 19.06.2018 vo veci nariadil termín hlavného pojednávania v zmysle § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku na deň 27.06.2018, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a odpovedal kladne (áno) na všetky položené otázky, preto súd jeho vyhlásenie po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora prijal a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, a to v zmysle § 269 Trestného poriadku oboznámením zápisu o dychovej skúške z č.l. 3-6, certifikátu o overení z č.l. 7, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 27-28, evidenčnej karty vodiča z č.l. 29-33, odpisu z RT z č.l. 47 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/83/2001 a po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 27.06.2018 vyhlásil rozsudok (č.k. 0T/23/2018-70), ktorým obžalovaného uznal vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a odsúdil ho podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 500 €. Súd obžalovanému tiež uložil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Súd obžalovanému taktiež uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 438d Trestného zákona trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov.

Na odvolanie prokurátora, ktoré podal čo do výrokov o trestoch v neprospech obžalovaného, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 3To/77/2018-76 zo dňa 27.02.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil vyššie citovaný rozsudok vo všetkých výrokoch o uložených trestoch obžalovanému a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvej inštancie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že fakultatívne neprihliadnutie na predchádzajúce odsúdenie podľa § 438d druhá veta Trestného zákona je viazané na existenciu mimoriadnych okolností v súvislosti s nie aktuálne prejednávanou vecou, ale s vecou týkajúcou sa predchádzajúceho odsúdenia. Z výrokovej časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia nepochybne vyplýva, že okresný súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému neprihliadal na predchádzajúce (zahladené - § 61 ods. 7 Trestného zákona) odsúdenie obžalovaného na základe aplikácie § 438d druhá veta Trestného zákona. Z celého odôvodnenia napadnutého rozsudku však odvolací súd nezistil, že by sa okresný súd vôbec zaoberal konkrétnymi okolnosťami odsúdenia obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.06.2001, č. k. 1T/83/2001-40, nakoľko z neho nie je vôbec zrejmé, k akým konkrétnym zisteniam ohľadne týchto okolností okresný súd dospel a z akých konkrétnych dôvodov dospel k záveru, že ním zistené okolnosti tohto predchádzajúceho prípadu sú mimoriadne v zmysle § 438d druhá veta Trestného zákona, odôvodňujúce nevzatie do úvahy tohto predchádzajúceho odsúdenia, uloženého pred 01.11.2011. Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu je nepreskúmateľná správnosť a zákonnosť postupu okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 438d druhá veta Trestného zákona na prejednávaný prípad obžalovaného v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel tiež k záveru, že nejasné sú aj niektoré závery okresného súdu ohľadne posúdenia kritérií, rozhodných pre ukladanie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu z citovanej časti odôvodnenia nie je vôbec zrejmé, k akým konkrétnym záverom okresný súd dospel ohľadne spôsobu spáchania prejednávaného činu, jeho následku (hroziace ohrozenie života, zdravia a majetku z hľadiska miery ovplyvnenia obžalovaného pozitívnym alkoholom), zavinenia a pohnútky obžalovaného a ako ich okresný súd vyhodnotil z hľadiska závažnosti činu obžalovaného. Preto aj z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti správnosti a zákonnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Po vrátení veci bude predovšetkým úlohou okresného súdu posúdiť, či doposiaľ vykonané dokazovanie dáva podklad k zisteniu skutkových otázok rozhodných pre správnu aplikáciu ustanovenia § 438d Trestného zákona, prípadne v tomto smere doplniť dokazovanie za účelom ustálenia zákonom ustanovenej trestnej sadzby aj pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, ktorého uloženie prichádza v danej veci do úvahy. Až následne bude možné rozhodnúť o konkrétnych druhoch a výmerách trestu, pričom v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona bude nevyhnutné prihliadať nielen na rozhodné okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného, ale svedčiace aj v jeho neprospech a tieto vyhodnotiť zákonným spôsobom jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na opätovné prejednanie a rozhodnutie v potrebnom rozsahu, majúc na zreteli ustanovenie § 327 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2019 doplnil dokazovanie v zmysle odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu výsluchom obžalovaného, v zmysle § 269 ods. 1 Trestného poriadku oboznámením výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 83, odpis z RT z č.l. 84, lustrácie v CDB z č.l. 85 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/83/2001.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu je to strašne ľúto, ako aj tie predchádzajúce tresty, ale za tie si môže ako puberták. Radšej mohol vtedy zobrať väčšiu podmienku. Najviac na to doplácajú jeho rodina (deti) a blízky. Ešte aj v januári si zlomil nohu a bol dva mesiace v nemocnici, má v nohe klin. Nemá teraz ani prácu poriadne. Býva v M. a dcéra chodí na Základnú školu do Partizánskeho, kde ho vyjde cesta a náklady asi 200 € mesačne, čo ho dosť finančne zaťažuje, pomáha mu i jeho mama. K tomu predchádzajúcemu odsúdeniu uviedol, že to bolo dávno, už si to ani poriadne nepamätá, vtedy boli chalani, ktorí robili hlúposti a nechce sa za to obhajovať. Už je to aj dosť dlhá doba, čo má zadržaný vodičák, čo ho značne obmedzuje. Na otázku súdu uviedol, že je nezamestnaný od 19.01.2019, bol ako konateľ aj ako zamestnanec v sestrinej sro-čke ako hlavný kuchár, jeho príjem je cca 400 až 500 € mesačne. Má aj vyživovaciu povinnosť na dve deti vo výške 150 € a 100 €. Deti boli zverené matke. S bývalou manželkou sa dohodli, že maloletú G. si obžalovaný zoberie k sebe, odtiaľ musí dochádzať do školy v Partizánskom, chodí taxíkom, čo je finančne náročné, obžalovaný sa snaží vybaviť prestup do inej školy.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/83/2001-40 zo dňa 26.06.2001, právoplatným dňa 11.07.2001, pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kedy mu bol uložený peňažný trest vo výmere 15.000 Sk, s náhradným trestom vo výmere 1 mesiac a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov. Od roku 2014 do súčasnosti bol obžalovaný dvakrát postihnutý za priestupok na úseku dopravy.

Na základe vyššie popísaného vykonaného dokazovania súd vychádzal z ustálenej viny obžalovaného rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 0T/23/2018-70 zo dňa 27.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/77/2018-76 zo dňa 27.02.2019, kedy bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko výrok o vine nemohol byť účinne napadnutý riadnym opravným prostriedkom, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením a pri rozhodovaní o treste u obžalovaného vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy, pričom mal na zreteli tiež to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti, teda v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (upravená trestná sadzba 0 až 8 mesiacov). Súd pri rozhodovaní o treste mal na zreteli aj ustanovenie § 1 Trestného poriadku v zmysle ktorého majú byť páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil tiež skutočnosť, že obžalovaný od počiatku úprimne ľutoval svoje konanie a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Prihliadol tiež na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti trikrát súdom trestaný, pričom všetky odsúdenia má zahladená (posledné odsúdenie je z roku 2001 za rovnakú trestnú činnosť ako v predmetnej veci, kde mu bol uložený peňažný trest vo výške 15.000 Sk). Taktiež prihliadol na jeho priestupkovú minulosť, keď tento bol od roku 2014 dvakrát postihnutý za priestupok, v oboch prípadoch na úseku dopravy. Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný má v súčasnosti zdravotné problémy, keď mal zlomenú nohu, bol operovaný a v súčasnosti ešte stále nie je úplne v poriadku, v nohe má klin, čím došlo i k zníženiu jeho príjmu na sumu cca 500 € mesačne. Prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný má dve vyživovacie povinnosti na svoje dcéry

celkovo v sume 250 €. Vzhľadom na osobu páchatela a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu (obžalovaný jazdil na OMV pod vplyvom alkoholu s hodnotou 1,06 mg/l alkoholu v dychu), dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho výchovnej, či represívnej zložky ako i zložky individuálnej, či generálnej prevencie, bude postačujúci i podmienený trest odňatia slobody v spodnej časti upravenej trestnej sadzby vo výmere dvoch mesiacov s určením skúšobnej doby na spodnej hranici zákonného rozpätia vo výmere 12 mesiacov, ktorý trest je možné považovať v zmysle § 1 Trestného poriadku za trest spravodlivý a adekvátny k povahe spáchaného skutku a jeho následku a je ním možné viesť obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Pri úvahe o možnosti uloženia obžalovanému alternatívny trest k trestu odňatia slobody súd konštatuje, že u obžalovaného na takýto postup neboli splnené podmienky, keďže tento nemá aktuálne dobrý zdravotný stav a nie ja na tom dobre ani po finančnej stránke, pričom má aj vyživovaciu povinnosť, ktorá by mohla byť uložením vyššieho peňažného trestu, ktorý by zodpovedal povahe spáchaného skutku ohrozená, čo by bolo v rozpore so zásadou, že trestom má byť postihovaný len páchatel' a nie jeho rodina.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, bolo potrebné uložiť mu i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá pri zohľadnení všetkých relevantných okolností, pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu a pri zohľadnení relevantných zákonných ustanovení.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin, alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5 Trestného zákona, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Podľa § 61 ods. 7 Trestného zákona na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv zahladenie odsúdenia.

Podľa § 438d Trestného zákona ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 Trestného zákona sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 Trestného zákona pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 5 Trestného zákona po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatela použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 Trestného zákona neprimerane prísne.

Tak, ako na to upozornil odvolací súd, fakultatívne neprihliadnutie na predchádzajúce odsúdenie podľa § 438d druhá veta Trestného zákona je viazané na existenciu mimoriadnych okolností v súvislosti s nie aktuálne prejednávanou vecou, ale s vecou týkajúcou sa predchádzajúceho odsúdenia. Súd preto dokazovanie zameral týmto smerom. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že to bolo dávno, už si to ani poriadne nepamätá, vtedy boli chalani, ktorí robili hlúposti a nechce sa za to obhajovať. Teda okrem skutočnosti, že v tom čase bol mladý neuviedol žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorá by sa vzťahovala na predchádzajúce odsúdenie. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/83/2001 vzťahujúceho sa k predchádzajúcemu odsúdeniu vyplýva, že v danom prípade súd vec vybavil po podaní obžaloby trestným rozkazom, ktorý nebol napadnutý opravným prostriedkom, teda nevykonávalo sa žiadne dokazovanie v konaní pred súdom. Zo skutku a jeho právnej kvalifikácie vyplýva, že obžalovaný sa v tej predchádzajúcej veci dopustil protiprávneho konania tým spôsobom, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť (viedol OMV, pričom mu bola nameraná hodnota 2,46 promile alkoholu v krvi), pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v posledných dvoch rokoch postihnutý (rozhodnutím ORPZ ODI Partizánske zo dňa 11.04.2000 pod č.p. ORP-54-1/DI-2000 bol postihnutý pokutou vo výške 8.000 Sk a zákazom viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, pretože dňa 12.02.2000 riadil OMV pod vplyvom 1,68 promile alkoholu v krvi). Teda z vyššie uvedeného možno konštatovať, že na fakultatívne neprihliadanie na predchádzajúce

odsúdenie neboli splnené podmienky, keďže nebola zistená žiadna významná mimoriadna okolnosť pri predchádzajúcom odsúdení, ktorá by vyvážila skutočnosti zistené pri tomto predchádzajúcom odsúdení, a to, že obžalovaný bol v krátkom čase pred spáchaním trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v roku 2001 postihnutý za jazdu pod vplyvom alkoholu v roku 2000.

Súd preto u obžalovaného pri ukladaní trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke aplikoval i vyššie citované ustanovenie § 61 ods. 3 Trestného zákona a pri jeho ukladaní prihliadol i na prevahu poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona (§ 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona) a teda trest obžalovanému ukladal z upravenej trestnej sadzby (67 až 84 mesiacov), pričom pri ukladaní trestu zákazu činnosti zohľadnil najmä tú skutočnosť, že trest má postihovať v prvom rade páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd pritom vychádzal z toho, že obžalovaný skutok úprimne oľutoval, jedna z jeho dcér žije s ním v Pažiti a chodí do školy do Partizánskeho, pričom obžalovaný ju do školy vozil, čo mu teraz komplikuje život. I s ohľadom na časový úsek, ktorý uplynul od posledného odsúdenia obžalovaného za takýto trestný čin (17 rokov) možno považovať súdom uložený trest zákazu činnosti vo výmere 67 mesiacov (spodok upravenej trestnej sadzby) za primeraný, ktorým je možné dosiahnuť individuálnu prevenciu obžalovaného, aby sa už takéhoto konania v budúcnosti vyvaroval.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).